

Nr 311.

Av herr **Törnkvist**, om fördelningen av vissa anslag mellan arméförvaltningens intendentur- och civila departement m. m.

I 1937 års statsverksproposition, fjärde huvudtiteln sid. 94—96 samt sid. 97—100, hava såsom anslag under intendenturdepartementets förvaltning upptagits anslagen till skrivmaterialier och expenser, tryckningskostnader samt undervisningsmateriel, undervisningsverk och utbildningskurser. Dessa anslag äro av rent civil natur och hava alltid tillhört civila departementets förvaltningsområde. Överflyttningen föreslogs av 1930 års försvarskommision, vilkens betänkande synes konsekvent gå ut på starkast möjliga beskärning av det civila inflytandet på anslagsförvaltningen. Den godtogs utan närmare motivering av försvarsutskottet vid 1936 års riksdag i dess utlåtande nr 1. Vid försvarsfrågans behandling i riksdagen torde denna detalj knappast tillräckligt uppmärksammas.

Utgifter för skrivmaterialier, expenser och tryckning lära ostridigt med större sakkunskap kunna bedömas av civila än militära befattningshavare, och vad kostnaderna för undervisningsanstalter angå, bestå dessa i huvudsak av avlöningar, resekostnader och expenser. Då anslagen till avlöningar, till rese- och traktamentspenningar samt till flyttningssättning förvaltas av civila departementet, förefaller det att ligga i sakens natur, att undervisningsanslaget bör förbli under civil förvaltning. Den sparsamhet och omtanke varmed civila departementet — särskilt under de senaste svåra depressionsåren — förvaltat till dess förfogande ställda medel, borde också snarare motivera anslags överflyttande *till* än *från* dess förvaltning.

Mot den föreslagna överflyttningen tala även andra skäl. Det råder såväl mellan de olika vapenslagen som mellan de särskilda truppförbanden inbördes en viss rivalitet, när det gäller att förskaffa sig största möjliga andel i dessa anslag. Såväl härvid som i synnerhet vid avvägningen av lärare- och andra arvoden vid de skilda undervisningskurserna — vilka arvoden av Kungl. Maj:t fastställas i varje särskilt fall — torde civila departementets fullt opartiska inställning vara av icke ringa värde.

Den föreslagna överflyttningen till intendenturdepartementet förorsakar emellertid även direkta kostnader och olägenheter. Medan intendentsdepartementet hittills bestått av tre byråer och en teknisk revision, skulle dess efterträdare intendenturdepartementet bliva en påfallande otymplig förvaltning med sex byråer, förutom den tekniska revisionen. Av de sex byråerna, vilkas arbetsuppgifter finnas specificerade i försvarskommisionens betänkande, del II, sid. 76, skulle den tredje, »underhållsbyrå», handlägga, bland annat, ärenden rörande undervisningsanstalter. Om dessa ärenden få kvar-

bliva hos civila departementet, kan tredje byrån från den fjärde övertaga kasernutredningsärendena. Då fjärde byråns arbete i övrigt helt skulle bestå i handläggning av från civila departementet överflyttade ärenden, kan fjärde byrån saklöst indragas, varigenom intendenturdepartementets stat kan minskas med en regementsofficer och en kompaniofficer, vilket medför en besparing av över tjugotusen kronor per år. Dessutom inbesparas hyresvärdet av byråns lokaler samt avlöning åt underordnad personal m. m.

Eftersom försvarsorganisationens effektivitet ju på intet sätt påverkas av att ifrågavarande anslag alltjämt förvaltas av civila departementet hemställes,

att lantförsvarets anslag till undervisningsmateriel, undervisningsverk och utbildningskurser, till skrivmaterialier och expenser, samt till tryckningskostnader fortfarande ställas till civila departementets förfogande,

att i samband härmed byråernas antal hos intendenturdepartementet minskas med en, eller från sex till fem,

samt att intendenturdepartementets personal på aktiv stat minskas med en regementsofficer och en kompaniofficer.

Stockholm den 24 januari 1937.

Algot Törnkvist.
